

Streszczenie

Praca dotyczy nadziei i przystosowania psychospołecznego młodzieży, o różnych typach osobowości, wychowującej się w placówkach opiekuńczo-wychowawczych. Oparto się na koncepcji nadziei A. Scioli (2011). Przystosowanie psychospołeczne dotyczy tu pozytywnego ustosunkowania w relacjach, umiejętności radzenia sobie w sytuacjach konfliktu oraz satysfakcji z życia. W badaniach posłużono się: *Dziecięcą Skalą Nadziei* A. Scioli, *Skalą Satysfakcji z Życia* E. Dienera, *Kwestionariuszem Stosunków Międzyludzkich* H. Vertommerna i F. Rochetta i *Kwestionariuszem Radzenia Sobie w Sytuacjach Niezgody* D. Boreckiej-Biernat, a także *Kwestionariuszem EPQ-R(S)*. Badania wykonano w placówkach opiekuńczo-wychowawczych na terenie Śląska. Ostatecznie, do analiz zakwalifikowano 173 osoby, w tym 89 chłopców i 84 dziewczęta.

Typy osobowości moderują związek nadziei i sposobów radzenia w sytuacji niezgody. Bezpośrednia zależność występuje pomiędzy słabą nadzieją a unikowym sposobem radzenia. U dziewcząt wybór sposobu radzenia jest bardziej zależny od nadziei uduchowionej niż w grupie chłopców. Nadzieja a szczególnie nadzieja nieuduchowiona jest silnie powiązana z satysfakcją z życia. Istnieją również liczne powiązania nadziei nieuduchowionej ze sposobami ustosunkowania się wobec ludzi. Słaba nadzieja łączy się z poczuciem niższości w relacjach. Silna nadzieja odnosząca się do przywiązania wiąże się z lepszymi relacjami interpersonalnymi. Niezależność w relacjach i tendencja do kierowania innymi łączy się zaś z nadzieją dotyczącą przekonania o możliwości polegania na sobie. Natomiast silna nadzieja odnosząca się do polegania na wsparciu innych wiąże się z większą zależnością w relacjach interpersonalnych. Na wszystkie te powiązania ma również wpływ typ osobowości osoby.